

fremgaaer af de førte Forhandlinger i de ſeneste Dage og af Rigsdagens Virksomhed, at der er et Duſſe hos Folkethinget om at fortsætte Forhandlingerne, indtil de vigtigſte af de foreliggende Forarbejder kunne blive afſluttede. Saavidt jeg ved at høre Dagsordenen oplæſe har opfattet det, er dette Hovedindholdet af Motiveringen. Jeg ſkal dertil tillade mig at bemærke, at af de førte Forhandlinger vil dette ikke kunne ſiges virkelig at fremgaae. Naar Folkethinget ſluttede ſig til en Adreſſe ſom den, der her er foreſlaaet, da vilde det kunne ſiges, at Folkethinget havde givet en ſaadan Mening Udtryk; men at en ſaadan Mening ſkulde kunne ſiges at være fremgaaet af de Forhandlinger, der hidtil ere førte, kan jeg for mit Bedkommende paa ingen Maade ſee. Men ſelv om ſaa ſkulde være, ſelv om nogle Medlemmer dertil ſkulde have en anden Opfattelſe, ſaa vil man dog vel aldrig kunne forlange, at de Medlemmer, der have tilladt ſig at foreſlaa Adreſſen, ſkulde ville gaae hen og ſtemme for et Forſlag, der udtalte, at det, de have villet udtale, iſorveien var tilſtrækkeligt udtalt, og alſaa derved erklære, at deres Adreſſeforſlag var overflødig og uſornødent. Det er netop dette Punkt, hvorom der har været Uenighed imellem andre Medlemmer og os. Vi have meent, at der kan være god Grund til at indgive Adreſſen, vi have meent, at det, der dertil udtales, ingenlunde er overflødig, og ingenlunde kan ſiges allerede at ligge i de Forhandlinger, der hidtil ere førte. Men, naar ſaa er, vil Forſlagsſtilleren af Dagsordenen efter min Mening ikke lettelig kunne vente, at Noget af dem, der have indbragt Forſlaget til en Adreſſe, ſkulde kunne ſtemme for Dagsordenen, og derved give en Miſbilligheſe af det, han ſelv har foretaget. Jeg tillader mig derfor, ſkjøndt jeg ikke har kunnet holde Samraad derom med mine Medforſlagsſtillere, paa det Beſtemteſte at fravaade Vedtagelſen af Dagsordenen. Jeg ſkal tilføie, at, forſaa vidt det ærede Medlem ſagde, at man derved vilde opnaa, at den Form, der hos ham havde vakt Anſtød, blev indgaaet, ſaa ſigtede han formodentlig derved til, hvad han fremdrog under Forhandlingerne igaar, og hvad der idag er blevet optaget af det ærede

Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ſte Valgfreds (Hall), nemlig den Omſtændighed, at en Adreſſe foreſlaaes indgiven til Hans Majestæt paa en Tid, da der ikke er noget faſt Miniſterium. Jeg antager, at det har været Dagsordenens ærede Forſlagsſtillers Henſigt at udtale, at det var den Form, Adreſſen ſaaledes har, der vakte Anſtød hos ham, og ſom han vilde ſøge at undgaae. Hertil vil jeg tillade mig at bemærke dette One, at, naar en Regjeringshandling foretages af Hans Majestæt Kongen, vil den nødvendigviis altid have en Miniſters Contraſignatur, hvad enten denne Miniſter er en faſt udnævnt Miniſter eller kun en midlertidig fungerende Miniſter. En Regjeringshandling af Hans Majestæt Kongen og en Miniſters Contraſignatur følge uadſkilligt med hinanden, og forſaa vidt nogle Medlemmer ſkulde frygte for, at Adreſſen ſkulde have Indvirkning paa Hans Majestæts Kongens perſonlige Beſlutninger, da kunne de ſikkert ſlaa ſig til Ro ved den Tanke, at ingen Regjeringsbeſlutning af Hans Majestæt kan fremtræde paa anden Maade end med Medunderſkrift af en Miniſter, ſom med det Samme bærer Anſvaret for denne Regjeringshandling. Det Anſtød alſaa, ſom det ærede Medlem har fundet dertil, at Adreſſen blev indgiven paa en Tid, da der kun var fungerende Miniſtre, er efter min og, jeg troer, efter de øvrige Adreſſeforſlagsſtillers Anſkuelse, ikke til. Jeg tillader mig derfor, ſaa vel af den forſtaaede ſom af denne Grund, at fravaade Vedtagelſen af den motiverede Dagsorden og meget at tilraade at vedtage Adreſſen, ſom den er foreſlaaet.

Sagt: Med Henſyn til den ſidſte Bemærkning af den ærede Daler da ſkal jeg dog ſige, at der med Henſyn til Anſvaret er en ikke uvæſentlig Forſkjel mellem en Regjerung, hvis Dimiſſion Hans Majestæt har modtaget, og ſom kun iſølge hans Befaling midlertidigt leder Forretningerne, og en Regjerung, der befinder ſig under aldeles normale Forhold, og ſaa meget ſtørre, og — jeg kan gjerne uden at ſige mere end jeg perſonlig føler, ſige — næſten latterligt vilde denne Regjerungs Anſvar blive, naar det gjælder et Spørgsmaal,